

mesta. Kdo ne pozná izvrstnih glasov gospé Prúkarjeve in gospé Ane Pesjakove? kdo ne lepo zvonečega petja izvrstnega našega tenorja gosp. Vikt. Bučarja? Kaj hvaležni smo mu, da nas je zopet enkrat razveselil s svojim milim glasom, ne le v čveterospevu, ampak tudi v dveh krasnih samospevih. Ne smemo pa tudi pozabiti gospoda Valente in gospodičine Hohnove, ki se je skazala pravo umetnico v spremljevanju na glasoviru. Cvet besede pa sta bila dva zboru Tovačovskega, „srbske narodne pesme“ in pa „na gorah.“ Le en glas bil je med poslušalci, da tacih zborov v naši čitalnici še nismo slišali. Gospodom pevcem kakor njihovemu vodju g. Prochazki je donela soglasna hvala, in to zaslužena hvala. Ako bode pevovodja tudi v prihodnjic zmiraj s tako marljivostjo vodil naše petje, kakor do zdaj, smemo upati, da se je za našo čitalnično godbo pričela nova dōba. Naj bi ne bila naša nada prazna! Slovanski potpouri od Strauss-a končal je besedo. — Zdaj pa se je začel najsijajniši ples, kar jih je bilo do zdaj v letošnjem predpustu v našem mestu, ki je pa tudi trajal do zore. Ako si se ozrl okoli sebe, gledal si cel vrtilj krasnih rožic. Veselje, ki je vladalo po čitalničnih prostorih, bilo je pa zato tudi toliko, da si ga večega ne moremo želeti. Da si tudi bi mōgli mnogo še kaj bolj zanimivega podati „Novicam“, kakor le „krojaški“ feuilleton blačil naših krasotic, vendar nočemo s tem jemati „Novicam“ prostora za druge važne reči. Sklepamo te vrstice s presrčno željo, naj bi se nam kmalu zopet povrnil tako vesel večer; mnogim pa, ki se bojé, da bi v naši dvorani ne našli dovolj prostora, svetujemo, naj le pridejo, da vidijo, kako bodo dobre volje. Plesalo je nicojšni večer okoli 70 parov; prav izvrstno lepa družba je bila, in krasotice take, ki jih nahajamo tukaj le med slovenskim svetom. — Iz Dunaja je ondašnja slovenska beseda poslala pozdrav Vodnikovi svečanosti in isto tako gosp. dr. Klun.

— Tudi društvo „Južnega Sokola“ je slovesno obhajalo god Vodnikov in sicer 2. svečana v njegovi rojstni hiši v Šiški. Župan zgornje Šiške g. vitez Gariboldi je v lepem govoru pozdravil prijatle Vodnikove, ki so z ravno tako iskrenimi govori odzdravljali županov pozdrav.

— Jutri v četrtek ima „Južni Sokol“ svoj shod v Virantovi gostilnici.

— Čitalnica napravi svojim udom še dva plesa sedanji pustni čas: namreč v nedeljo 10. in 24. dne t. m. Začetek vselej ob 8. uri.

— „Danica“ v 4. svojem listu popisuje lepo slovesnost, pri kateri je c. k. okrajni predstojnik metliški mnogozasluženem fajmoštru suhorskem gosp. Janezu Škoficu izročil zlati križ s krono, kterege so mu presvitli cesar podelili. Ta popis iz Metlike sklepa z opazko, v kateri se pisatelj čudi da na Dunaji priznavajo zasluge gosp. Škofica, ki je iz golih pečin napravil prekrasen vrt, kmetijska domača družba pa nič ne ve o tem. — Na to opomnimo le to, da kmetijska družba je že leta 1859. tedaj 2 leti po dohodu v Suhor, priznala gospodarske zasluge prečastitega gosp. fajmoštra s tem, da ga je izvolila za svojega uda. Ako pa gosp. pisatelj misli, da bi ga bila kmetijska družba imela počastiti še s posebno zahvalnico, gotovo bi bila to storila, ako bi bil predsednik podružnice gospodarske ali pa gospodje, ki so zasluženega gosp. fajmoštra priporočili vladi, naznanili to isto kmetiški družbi. Tudi gosp. pisatelju samemu, ki je zdaj mislil na kmetijsko družbo, bi bila družba hvaležna, ako bi bil že poprej s takim poročilom na-njo mislil.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Vsaki dan utegne neljubo novico prinesiti iz Dunaja, namreč to, da državni minister Belkredi odstopi. Pravijo, da minister Belkredi se trdno drži manifesta septemberskega in patenta januarskega, po kterih naj se sklepi ogerskega zboru predložijo izrednemu državnemu zboru v posvèt in prevdarek; minister Beust pa hoče, da ta zbor nima več pretresati ogerskih sklepov, ampak jih le kot gotovo stvar v svojo vednost vzeti. Ker se s tem početjem ne sklada Belkredi, je izročil prošnjo Njih Veličanstvu, naj ga pusti iz ministerstva; presvitli cesar — tako se nam piše ravnokar iz Dunaja — do večera 3. dne t. m. niso še sprejeli odpovedi Belkredijeve; da je pa prosil odstopa, to je gotovo. Danes se vsi dunajski centralistični časopisi radujejo Belkredijevega odstopa, ker danes je dan tukajšnjih volitev, in s to „novico“ mislijo „februarci“ ali kakor se hinavsko imenujejo „Verfassungsfreunde“ omamiti drugač misleče volilce. Mi pa še vsega tega ne moremo verjeti, kajti prečudna bi bila politika, ktera bi februarja meseca preklicala, kar je sklenila januarja meseca! — Povsod se je gugal avstrijski svet poslednje dni o volitvah za deželne zборе. Najbolj pa nas mika izvedeti, kako so se izvršile volitve po družih slovanskih krajih naše Avstrije. Radostni slišimo, da na Českem je narodna slovanska stranka v gotovi večini; na Moravskem je, kar nam je dozdej znano, voljenih 34 Slovanov in 34 Nemcev, pa iz vrste velicih posestnikov upajo Slovani še pomnožka. — Ogerski deželni zbor se je uprl novi rekrutni postavi, dokler je po ustavni poti ne potrdi deželni zbor. — Dunajskemu mestu bojo za obrambo napravili 42 trdnjavic krog in krog in pa 3 nasipe. Ali se Prusa bojé ali kaj? — Krojača Pusta, na kterege je po govoricu nekega Angleža sum letil, da je lani v Pragi stregel po življenji cesarjevem, je sodnija izpustila, ker po obširni preiskavi ni našla nikakoršnih dokazov. — Glasovi iz Pariza pravijo, da cesar Napoleon hoče odložiti ondašnjo veliko razstavo. — Prečudna je letošnja zima. Pri nas nimamo skor nič snega, dežja pa preveč, v gorkih deželah imajo pa, kakor na zgornjem Laškem, v južni Švajci in na Španjskem toliko snega, da so po železnicah bili čez 12 čevljev visoki zameti.

Listnica vredništva. „Repatnico“ prejeli in jo, ime prevodnikovo za-se ohranivši, izročili tukajšnjemu dramatičnemu društvu. — Sl. Čitalnici v Podragi: Hruševe peške so funt po 1 gold. 30 kr., jabelčne funt po 1 gld., akacijevo seme funt po 46 kr., lot murbovega po 20 kr. Hruševih in jabelčnih pešek se ne dobi več v Ljubljani, tako tudi akacijevega semena ne, ampak pri semenskem trgovcu Frid. Kuno-tu v Gradcu. Murbovega semena je še nekaj dobiti na vrtu ljubljanske kmetijske družbe. — Gosp. J. Pr. v Č: Najboljo vrtnarsko knjižico Pirčevo prejmete po pošti. Hruševih in jabelčnih pešek nimamo več; dobivajo se, kakor gori rečeno.

Žitna cena

v Ljubljani 1. februarja 1867.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 6 fl. 80. — banaške 7 fl. 80. — turšice 4 fl. — soršice 5 fl. 53. — reži 4 fl. 3. — ječmena 3 fl. — prosa 2 fl. 80. — ajde 3 fl. 30. — oves 2 fl. —

Kursi na Dunaji 5. februarja.

5% metaliki 61 fl. — kr. Ažijo srebra 126 fl. 25 kr.
Narodno posojilo 71 fl. — kr. Cekini 6 fl. 5 kr.